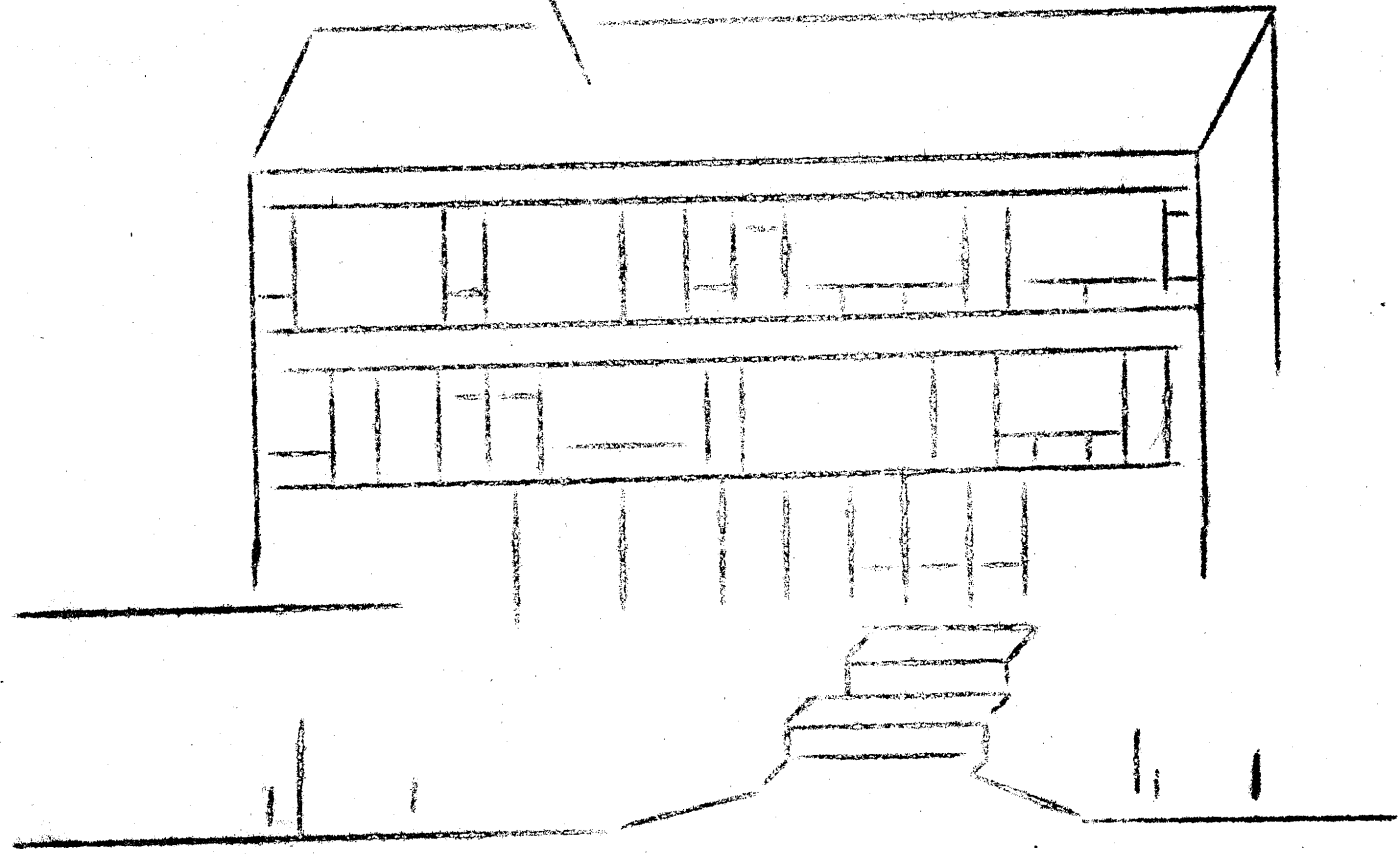

Luce

Milí naši čitatelia!

Prihovárame sa Vám v tomto školskom roku už po druhýkrát. Dúfame, že ste si so záujmom prečítali prvé číslo nášho "Lúča" a že sa Vám aspoň trochu páčilo. Ak sme Vás ním neodradili, ale naopak, zohriali, iste Vás bude zaujímať aj obsah ďalšieho čísla.

Po slávnosti pri jedličke, ktorá sa konala v príjemnej atmosfére a vyvolala na našich tvárach úsmevy, začali sa zimné prázdniny. Opustili sme na kratšie obdobie školské lavice, aby sme načerpali nových síl do ďalšej úspešnej práce. Avšak činnosť na našej škole neutíchla ani v čase prázdnin. Zúčastnili sme sa na viacerých súťažiach poriadaných PO. Na jednej ste si zaspievali, na druhej ste nadobudli nové poznatky o krajine priateľov. Súťaže mali pomerne dobrú úroveň. Dva týždne ubehli ako voda a my sme s novými predsavzatiami a záväzkami vstúpili do nového roku 1976, ktorý bude naozaj bohatý na spoločenské a politické udalosti. v našej vlasti / zide sa jubilejný XV. zjazd našej KSČ / do ktorého vstupujú všetci pracujúci s hrdou bilanciou úspechov v uplynulej päťročnici. A nielen pracujúci, ale aj my, žiaci, sme prekročili v novom roku prah školy s novými načerpanými silami a s chuťou sme sa pustili do práce a plnenia náročných úloh, ktoré čakajú i nás, žiakov.

V apríli tohoto roku sa zide jubilejný XV. zjazd KSČ, ktorý svojimi závermi vytýči nové a náročné úlohy pre jednostranné úsoly politického, hospodárskeho a spoločenského života. I my, pionieri a žiaci, budeme plniť viaceré záväzky, ktoré PS prijala na počesť XV. zjazdu. Budeme sa snažiť, aby sme ich čestne splnili a tak prácou pozdravíme snemovanie predstaviteľov KSČ, politického a verejného života.

V máji si pripomenieme ďalšie veľké jubileum našej KSČ, 55 rokov jej trvania. Veľa sme sa dozvedeli o jej vzniku, bojoch za lepší život i o obetiach, ktoré si tento boj vyžiadal. Sme hrdí na to, čo sa v našej vlasti za 31 rokov - slobodných rokov - vybudovalo a vieme, že je to zásluha vodkyne nášho ľudu - KSČ. Vďačíme jej i za naše šťastné detstvo i za všetko, čo užívame úplne ako samozrejmé. Svojou statočnou prácou v škole sa budeme pripravovať pre život a pre plnenie náročných úloh, ktoré budú čakať i na nás. Redakčná rada časopisu "Lúč" Vám touto cestou, i keď už oneskorene, praje veľa chuti a vytrvalosti v práci a úspechov v školskej i mimoškolskej činnosti.

Redakčná rada.

3. číslo pre Vás pripravili ss.uč. Talianová a Malek.

Vítazný február

Februárové víťazstvo si pripomíname ako prelom v dejinách našich národov, keď sa naplnili dávne túžby niekoľkých generácií bojovníkov za socializmus, keď sa definitívne rozhodlo o tom, kto bude v našej krajine vládnuť. Predpoklady pre toto historické víťazstvo sa utvárali v triednom boji robotníckej triedy proti buržoázii v predmníchovskej republike, pokračovali víťazstvom v národnej a demokratickej revolúcii a vyvrcholili Februárom 1948. Konečné víťazstvo v socialistickej revolúcii mohla robotnícka trieda dosiahnuť preto, že

slovenska. Ďalej, že robotnícka trieda vytvorila pevný zväzok s roľníkmi a ostatnými pracujúcimi a v neposlednom rade že tu ako záruka pred pokusom o imperialistickú intervenciu bol verný priateľ a spojenc nášho ľudu - Sovietsky zväz.

Pracujúci ľud sa stal skutočným vládcom vo svojej vlasti. Prenikavý a trvale vzostupný rozvoj socialistického hospodárstva zaručuje vysokú životnú úroveň, reálnu sociálnu istotu a nádejnú perspektívu pre všetkých pracujúcich. Socializmus spravodlivo, v leninskom duchu vyriešil národnostnú otázku. Zabezpečil aj pevnú medzinárodnú istotu nášho štátu v spoločenstve socialistických krajín, pokojný mierový život nás všetkých.

Z A M Y S L E N I E S A nad polročným V Y S V E D Ć E N Í M .

Deň 30. január nebol taký, aké bývajú ostatné všedné dni. Od rána bolo v škole rušno. Celé prestávky sa rozprávalo len o jednom. Aké bude vysvedčenie ?

Konečne prišla chvíľa, na ktorú sme všetci tak dlho čakali. Prihovorilo sa k nám školské okienko. Zdalo sa mi, akoby tento raz bol i hlas súdr. riaditeľa akýsi menej prísny. Po vysielaní v školskom rozhlase nám s. učiteľka triedna začala rozdávať vysvedčenia. Bola na nich zhodnotená celá naša polročná práca. I ja som držala svoje vysvedčenie s chvojčičkami sa rukami. Veľmi som sa ním potešila. Plná dobrej nálady som sa vracala domov. Ani v peknom sne som sa ocitla v mojej izbe. Prúd myšlienok mi zatžil hlavu. Tu sa pominula všetka moja radosť z vysvedčenia. Svedomie sa mi akosi rozbúrilo. Do hlavy mi asi vbehla zlá myšlienka. Možno mala dlhé strapté vlasy, roztrhanú sukňu a sedela na metle. Stále sa hrozila a vracala : " Bola ti treba tá trojka z testu a dvojka z odpovedá ?" Hrozivo mi pripomínala všetky zlé známky. Akoby som nebola za celý polrok dostala ani jednu jednotku. Musím si však priznať, že tá dvojka z fyziky tam vôbec nemusela byť. Zlá nálada ma však skoro prešla, do hlavy mi zase vstúpili veselé myšlienky. Večer sme sa potom všetci zišli pri televízii a pretože nebol práve najlepší program, rozprávala som im o uplynulom polroku. Všetci mali z mojich i zo sestriných výsledkov veľkú radosť a ja som sa v tej peknej chvíli rozhodla, že im túto radosť nepokazím ani na konci roka.

Ľubica Gergelyová 7.A

10x o vzdelaní

Čo Jurko nepochopí, tomu sa Jurko nenaučí.	/ Slovenské príslovie /
Vzdelanie má horké korenie, ale sladké ovocie.	/ Aristoteles /
Somár, ktorý nesie veľa kníh, nie je ešte učený.	/ Dánske príslovie /
Človek sa nikdy nepreučí.	/ Slovenské príslovie /
Je oveľa lepšie vedieť niečo o všetkom, ako vedieť všetko o jednej veci.	/ Pascal /
Vedomosti znamenajú moc.	/ Bacon /
Vzdelanie je pokladom svojej krajiny.	/ Čínske príslovie /
Údry sa mýli denne sedemkrát .	/ Talianske príslovie /
Priznať vlastnú nevedomosť je najlepšia česť našich vedomostí.	/ Ruské príslovie /
Kto vidí ďaleko, mysl' ešte ďalej .	/ Ruské príslovie /

Školský slovník naučný

H r a n o s t a j	=	bežný typ stajní v podobe hraholu
K l a s i f i k á c i a	=	spôsob žatvy, pri ktorom sa ufknú len klasy.
K o č k o d a n	=	vzácný druh mačky, pochádzajúci z Dánska.
K o s t ý m	=	zbor spievajúcich kôs.
K r o k o ň í l	=	prístroj na meranie dĺžky krokov.
M e t r o n ò m	=	pracovník v podzemnej železnici / na rozdiel od agromóna, ktorý pracuje na povrchu /.
M i k r o f ò n	=	malinký šľachtic
R y s o v a d l o	=	pasca na šelmy rysovité.
R o v n í k	=	pomôcka na rysovanie rovných čiar.

Pripravila : Miroslava Sládková-9.A

Nikol'ko dobrých rád pre žiakov ZDS⁴

Prvá rada : A k o c h o d i ť d o š k o l y .

Do školy treba chodiť tak, že máme nohy položené dolným koncom na chodníku. Nikdy nezdvíhame obe nohy naraz, lebo je to veľmi nepraktické. Pri chôdzi nohy striedame. Najprv ide jedna, potom druhá. Nikdy nekráčame dozadu, lebo by sme prišli nazad domov. Treba kráčať dopredu. Ak je škola za rohom, treba urobiť zátačku. Nikdy nesmieme skackat oboma nohami naraz, lebo to robia vrabce. Mohli by sme si prehrýznúť jazyk a to by bolo nedôstojné.

Druhá rada : A k o p o č ú v a ť u č i t e ľ a .

Učiteľa počúvajte vždy len dobre umytými ušami. Ak by boli uši neumyté, mohli by ste počuť všetko naopak. Potom by ste to aj vedeli naopak a do konca života by ste si mysleli, že Austrália je drahocenná rastlina, a televízia že je nebezpečná choroba. Preto si každé ráno uši umývajte a čistými ušami učiteľa počúvajte.

Tretia rada: A k o p í s a ť d o z o š i t a .

Do zošita sa snažíme písať vždy len rukou. V zuboch pero nikdy nedržíme, lebo by sme ho mohli prehltnúť a mohli by sme dostať zápál slepého pera. Ak nás pri písaní začne bolieť ruka, môžeme požiadať o pomoc niektorého známeho kocúra. Veď i tak by to súdružka učiteľka nezbádala.

Štvrtá rada: A k o d o s t a ť s a m é j o d n i č k y .

Samé jedničky dostaneme, ak nám ich súdružka učiteľka napíše na vysvedčenie. Preto je praktické najst' si takú súdružku učiteľku, ktorá vie písať samé jedničky. Hoci býva i na konci sveta.

Pripravila : Jana Jamrichová - 9.A

Z tvorby našich žiakov.

Domovina moja krásna.

M o r e .

Mám rada tvoje zamnožené tatranské štíty,
som rada, keď je každý slobodný a sýty.
Mám rada tvoje pláne a roviny,
lastovičku, ktorá ma vracia do domoviny.

more, to širo šire more,
ktoré sa vôbec nepodobá hore.
Hora - to sú obrovské výšiny
a priestranné trávnaté planiny.

Krok dejín milovanej vlasti,
viem, viedol cez mnohé útrapy a strasti.
Mám rada tvoje lúky plné kvetov,
motýle, ich šantivost, krásu letov.

More - to je priestranná modrá lúka
nad ním divý zradný vietor fúka,
ktorého sa i skúsení námorníci obávajú
a predsa bez prekážok životom plávajú.

Deti usmiate, šťastné a hravé,
ktoré nepoznajú hrôzy, vojny dravé.
Kieka, mám rada tvoj jednotvárny tok,
i teba života pevný zúžiaci krok.

Eva Ščepková - 9.B

M a t k i n e o č i .

Už keď sa človek narodí, začína myslieť na matku. Veď aj prvé slovo, ktoré vysloví, je mama. Potom dlho hľadá ochranu v teplých a láskavých očiach matky, neuvedomujúc si, že neskôr jej bude spôsobovať starosti, bolesť, radosť i žiaľ.

Ja mám veľmi rád svoju matku. Jej ruky, oči, ktoré pre mňa znamenajú lásku, domov, šťastie, život. Hanbím sa, keď ju nahnevám. Vtedy si želim, aby sa to nikdy viac neopakovalo. Smútok, ktorý jej vidím v očiach, je podobný smutnému pohľadu žien, ktoré na mňa hľadajú z filmu alebo televízie.

Obdivujem takto oči plné hrdinstva, vzbury, nenávisti a odvahy. Oči žien z Vietnamu, Chile, Saigonu, Kambodže. Oči partizánok zo Španielska, Sovietskeho zväzu, Kuby. Oči matiek a žien, ktoré za II. svetovej vojny šli so zbraňou v ruke bojovať proti vrahom.

Viem, čo si želajú všetky matky na svete. Mier. Želá si ho celá pokroková verejnosť. I my - deti. Prečo teda mier nie je? Prečo ešte stále zomierajú ľudia na bojištiach? Na to je len jedna odpoveď: Hrstka ľudí, ktorí nikdy nepocítili teplo matkiných očí, ktorých nikdy nepohládili jej láskavé ruky, tí si mier neželajú. Nechcú počuť šťastný smiech detí, nechcú vidieť v očiach matiek radosť. Vidia len svoje sebecké záujmy. Preto treba, aby sa celý svet zjednotil v boji proti šialencom, ktorí myslia na vojnový požiar. Láska a slzy v očiach ženy by mali odradiť každého človeka od zlého činu.

Ich sviatok - medzinárodný deň žien je len malou odmenou za obety, ktoré každý deň prinášajú na oltár šantia ženy - matky. Toto by si mali všetci ľudia na svete uvedomiť.

Milan Gergely - 7.B

Krista Bendová :

N A V Ž D Y .

Dennodenne hľadím na svoje tri deti
a tak stále myslím na svet pokoja,
na svet, v ktorom žijú deti rôznych pletí,
a tie majú mamy - také, jak som ja.

Chcela by som skríknúť do celého sveta
takú prostú pravdu, ľudskú, nevinnú :
Každá mater chce mať svoje živé dieťa !
Každé decko chce mať lásku maminu !

Videla som drobné čínske batoliatka.
Plné ústka mali smiechu, mali doslova,
a tak isto nežne túlili sa k matkám,
ako moji traja drobní synovia.

Jeden hlas je málo. Sto hlasov je málo.
Tisíc hlasov ešte stále málo je,
lebo výbuch bomby s hurtujúcou salvou
neprekričia ženských hrdiel hoboje.

Ale videla som izbu v Osviečimi.
Topánočky detské vidím zas a zas.
Baculaté nôžky ... čo sa stalo s nimi ?
Kolkým matkám hrôzou vtedy zbelel vlas ?

Ale keď sa spoja hlasov milióny,
zblkne zvuk, čo svojou silou zabíja.
A tým zvukom hlasov zaprieme sa do nich,
do vojnových vrahov, my - i ty a ja ...

Na mierovú reťaz spevnie ramä vláčne.
Neprenikne k ľuďom žiaden podlý plaz.
Detí všetkých pletí povedia raz vďačne :
Navždy zabil vojnu našich matiek hlas !

Humor *

Starý cestovateľ rozpráva v spoločnosti :- Raz som v džungli odpočíval pod stromom. Lev
sa ku mne priblížil zozadu tak blízko, že som cítil jeho dych. - A čo ste urobili ? -
Jednoducho som si vyhrnul golier .

Sú to zimné jablká ? - sputuje sa zákazníčka v obchode. - Áno, - potvrdzuje predavač. - Aj
vlni ste mi povedali, že vydržia celú zimu a už v novembri sme ich zjedli.

Spytujú sa rodičia svojho syna, ktorý sa vrátil zo školy. - Kde máš vysvedčenie ?
- Požičal som ho Ferkovi. Chce nastrašiť svojich rodičov !

Otecko, dnes ma v škole súdruh učiteľ pochválil. - To ma teší. A za čo ?
- Povedal, že píšem ako lekár s tridsaťročnou praxou.

Ako to, chlapče, že si zo školy nikdy nič nezapamätáš ? To Petrik Húsenica je inakší
chlapík. Porozpráva doma všetko, čo sa v škole učili.
- Áno mamička, ale on má zo školy bližšie domov !

Prišiel do kupé sprievodca : - Cestovné lístky, prosím. - Nemám, - hovorí dedko.
A kam cestujete ? - Neviem. - Tak načo ste sem, prosím vás, liezli ?!
Ale keď ste stále kričali : - Nastupovať, nastupovať !

Predovšetkým, - vraví vážne lekár, musíte prestať piť a fajčiť ! Pacient sa pozrie skúmavo
na lekára a pýta sa : - Pán doktor, nebola tu predomnou moja stará ?

Lekár sa pýta zraneného starčeka : - Auto ? - Áno. - Jazdíte príliš rýchlo ? - Nie, chodím
príliš pomaly.

Istá babka kupuje na stanici cestovný lístok. - 38 korún - hovorí pokladník. - Bože môj,
tolko ?! - čuduje sa babka. - Prosím vás, nemáte tam nejaký starší, ojazdený, mne by to
stačilo ...